

somheder vil således sidde inde med en erfaring og sagkundskab, som trafikrådet bør have adgang til at drage videst mulig nytte af. Man foreslår derfor institueret et sagkyndigt, rådgivende organ, *teknikerudvalget*, som rummer repræsentanter for de interesserede myndigheder og trafikvirksomheder, og hvis hovedopgave er at udtale sig om den 5 års trafikplan, som direktionen udarbejder (jfr. § 13, stk. 7). Der skulle herigennem skabes sikkerhed over for bevillingsrådet for, at planen i teknisk henseende er bedst muligt underbygget. Heller ikke teknikerudvalget har egentlige beføjelser, men er rent rådgivende. Formentlig vil teknikerudvalgets udtalelse i almindelighed have karakter af en samlet indstilling. Der må imidlertid være lejlighed for de enkelte medlemmer af teknikerudvalget til at afgive en særlig udtalelse om forhold, som det efter deres opfattelse skønnes af betydning for bevillingsrådet at være bekendt med før den endelige stillingtagen til den samlede plan.

Bemærkninger til § 4:

Bevillingsrådet.

Ved sammensætningen af bevillingsrådet, der består af repræsentanter for staten og de kommuner, der økonomisk skal bidrage til ordningen, må det anses for at være af afgørende betydning, at ingen enkelt deltager eller gruppe af deltagere med samme særinteresser får en sådan overvægt, at den kan dominere trafikrådet. Man har derfor først og fremmest tilstræbt en *ligevægt mellem de tre store interessegrupper*: staten, København-Frederiksberg samt Gentofte og omegnen.

Med dette udgangspunkt vil mandatfordelingen ganske vist ikke svare til befolkningsfordelingen. Det ville imidlertid være udelukket for statens vedkommende at tilgodese dette hensyn, og desuden måtte en konsekvent repræsentation efter folketal medføre, at der skulle foretages en successiv regulering af mandatfordelingen i takt med befolkningsudviklingen, hvad man af praktiske grunde må vige tilbage for. Den befolkningsmæssige overvægt Københavns kommune har i forhold til de andre kommuner i det storkøbenhavnske område, får således ikke udtryk ved den foreslåede mandatfordeling; men forskellen i denne henseende mellem Københavns kommunes stilling og omegnskommunerne vil til en vis grad udlignes, efterhånden som omegnens andel af hovedstadens indbyggertal stiger. I øvrigt må det omtalte hovedhensyn til ligevægtig repræsentation for de tre store interessegrupper være mest afgørende. Herved er også taget hensyn

til, at omegnen omfatter en række selvstændige kommuner, der er af meget varierende størrelse og til en vis grad hver har sine interesser at gøre gældende, hvad der også i sig selv motiverer en noget større repræsentation, end om samme befolkningsmængde var samlet i én kommune.

Til stk. 1.

Om bevillingsrådets størrelse og udvælgelse.

Ved fastsættelsen af *bevillingsrådets størrelse* har man på den ene side søgt at sikre de deltagende parter en så fuldgyldig repræsentation som muligt og på den anden side af praktiske grunde bestræbt sig på at begrænse medlemmernes antal. Afvejningen af disse hensyn har ført til, at man foreslår tillagt hver af de tre grupper 12 repræsentanter. Sammen med formanden tæller bevillingsrådet da 37 medlemmer.

De 12 repræsentanter for *København og Frederiksberg* er fordelt med 10 til København og 2 til Frederiksberg. Man har herved lagt vægt på, at Frederiksberg får en repræsentation, som både tilgodeser kommunens størrelse og Frederiksberg kommunalbestyrelses stilling som en af de fire politiske forsamlinger, der skal godkende bevillingerne til investeringer efter vedtagelsen i bevillingsrådet (jfr. § 25, stk. 3). Udvælgelsen foretages af de respektive kommunalbestyrelser ved forholdstalsvalg mellem de i kommunalbestyrelsen repræsenterede politiske partier.

Efter den afgrænsning der er foreslået for trafikrådets område (jfr. § 2) omfatter dette foruden København og Frederiksberg *Gentofte samt 14 egentlige omegnskommuner*, der har et indbyggertal varierende fra ca. 1 500 til ca. 50 000. Når Gentofte i forholdet til bevillingsrådet er henregnet til samme gruppe som omegnskommunerne, skyldes det, at trafikproblemerne i denne kommune, der ligesom de øvrige omegnskommuner henhører under Københavns amtsråd, i mange retninger svarer mere til forholdene i omegnskommunerne langs S-banerne end i København og Frederiksberg. Da Gentofte og de 14 omegnskommuner tilsammen får 12 repræsentanter i bevillingsrådet, vil en direkte repræsentation af alle kommunerne være udelukket. Udpegningen af repræsentanter, der dækker flere kommuner, ville i og for sig naturligt kunne foretages af Københavns amtsråd, men man har dog fundet det naturligt, at kommunerne, der selv skal tilvejebringe de offentlige tilskud til trafiksystemet, får adgang til mere direkte at øve indflydelse på valget af repræsentanterne til bevillingsrådet. Der stilles derfor forslag om en særlig valgforsamling, der re-